

Odbor životního prostředí a zemědělství Dle rozdělovníku

Datum 11. července 2024 Oprávněná úřední osoba Ing. Mlasta Urbánková Číslo jednací KUZL 62323/2024 Spisová značka KUSP 3917/2024 ŽPZE-VU

Závazné stanovisko

k prodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí

vydaného dne 09.03.2015 pod čj. 12289/ENV/15

podle § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) ve spojení s článkem VIII bodem 3 zákona č. 465/2023 Sb.

Identifikační údaje:

Název záměru:

Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2

Oznamovatel:

České štěrkopísky spol. s r. o., Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9–Čakovice
Společnost České štěrkopísky spol. s r. o. zastoupená panem Františkem Jampílkem, jednatelem společnosti, je nástupnickým subjektem původního oznamovatele František Jampílek, IČO 49495950, se sídlem Na Pruhu 335, 250 89 Lázně Toušeň. Dne 13.09.2018 byla uzavřena Smlouva o vkladu závodu, kterou mimo jiné i František Jampílek, IČO 49495950, ke dni 01.10.2018 vozil obchodní závod do základního kapitálu dceřiné společnosti České štěrkopísky spol. s r. o., a to postupem dle § 21 odst. 1 ve spojení s § 29 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, a ve spojení s § 2175 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Na základě uzavřené Smlouvy o vkladu závodu se tak společnost České štěrkopísky spol. s r. o. ke dni 01.10.2018 stala právním nástupcem subjektu František Jampílek, vstupujícím do všech jeho práv a povinností, mimo jiné i k předmětnému záměru. Společnost České štěrkopísky spol. s r. o. od 01.10.2018 současně vystupuje jako účastník řízení o stanovení předmětného dobývacího prostoru v řízení před orgány státní báňské správy.

Umístění:

kraj: Zlínský, Jihomoravský
obec: Uherský Ostroh, Moravský Písek
k. ú.: Uherský Ostroh, Moravský Písek
Navržený DP má plochu 50,122 ha a je hloubkově omezen kótou 158 m n. m. DP bude vymezen na povrchu jako nepravidelný osmiúhelník s vrcholy:

vrchol DP	X	Y
A	-546142	-1190042
B	-546436	-1189680
C	-546455	-1189635

D	-546047	-1189325
E	-545887	-1189240
F	-545240	-1189456
G	-545779	-1189903
H	-545930	-1189865

V ploše DP je vymezena vlastní plocha těžby v prostoru výhradního ložiska šterkopísku o rozsahu cca 23,8 ha a prostor pro umístění technologického a administrativně – sociálního zázemí o rozsahu cca 1,8 ha.

Kapacita (rozsah) záměru:

Záměrem je stanovení dobývacího prostoru a hornická činnost spočívající v dobývání nevyhrazeného nerostu – šterkopísku. Roční těžba je uvažována 200 000 t/rok. Nový dobývací prostor (dále jen „DP“) bude mít výměru 50,122 ha, vlastní plocha těžby bude mít rozlohu cca 23,8 ha. Hlubkově bude vymezený na kótu 158 m n. m. Geologické zásoby v navrženém dobývacím prostoru se odhadují na 3 071 500 m³, vytěžitelné zásoby pak na 2 430 000 m³.

Zařazení záměru dle přílohy č. 1 k zákonu:

Dle zákona platného ke dni vydání stanoviska naplňoval záměr dikci bodu 2.3 „Těžba ostatních nerostných surovin – nový dobývací prostor; těžba ostatních nerostných surovin nad 1 000 000 tun/rok; těžba rašeliny na ploše 150 ha a více“, kategorie I, přílohy č. 1 zákona.

Dne 01.11.2017 vstoupila v platnost novela zákona a záměr nyní naplňuje dikci bodu 79 „Stanovení dobývacího prostoru a v něm navržená povrchová těžba nerostných surovin na ploše od stanoveného limitu (a) nebo s kapacitou navržené povrchové těžby od stanoveného limitu (b). Povrchová těžba nerostných surovin na ploše od stanoveného limitu (a) nebo s kapacitou od stanoveného limitu (b). Těžba rašeliny od stanoveného limitu (c)“, přičemž v kategorii I, příloze č. 1 k zákonu jsou uvedeny limity a = 25 ha, b = 1 mil. t/rok, c = 150 ha. Záměr naplnil dikci bodu 79 svou rozlohou, kdy je DP navrhován na ploše přes 50 ha.

Datum vydání a číslo jednací stanoviska EIA:

- stanovisko vydáno dne 09.03.2015 pod čj. 12289/ENV/15
- stanovisko kladně ověřeno závazným stanoviskem dle článku II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. dne 26.10.2015 pod čj. 24489/ENV/15

Krajský úřad Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“) jako příslušný správní orgán podle § 22 písm. a) zákona ve spojení s § 23 odst. 11 zákona a článkem VIII bodem 3 zákona č. 465/2023 Sb. při posouzení předložených podkladů dospěl k závěru, že u záměru

„Těžba a úprava šterkopísku v Uherském Ostrohu 2“

nedošlo k takovým změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by tento záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí a platnost stanoviska EIA, vydaného pod čj. 12289/ENV/15 dne 09.03.2015, se v souladu s § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

prodlužuje o 5 let, tedy do 09.03.2027.

Odůvodnění

Stručné shrnutí průběhu řízení

Žádost o prodloužení platnosti stanoviska EIA k záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“, vydaného dne 09.03.2015 pod čj. 12289/ENV/15, byla doručena Ministerstvu životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „MŽP OPVIP“; v té době příslušné k vyřízení) dne 08.03.2022, tedy v době platnosti stanoviska. Součástí žádosti byla kromě odborného podkladu obsahujícího popis aktuálního stavu dotčeného území včetně souhru změn v území oproti stavu v době vydání stanoviska EIA také rozptylová studie, akustická studie a dva znalecké posudky.

Následně obdrželo MŽP od společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín, a. s., sídlem Purkyňova 2933/2, 695 11 Hodonín (dále jen „VaK Hodonín“) a sedmnácti měst a obcí z regionu potenciálně dotčených předmětným záměrem, zastoupených společnostmi Frank Bold Advokáti, s. r. o., IČO 28359640, sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno (dále jen „Frank Bold Advokáti“) (dále všichni též jako „odpůrci záměru“), vyjádření k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA, jehož přílohou bylo několik vyjádření České geologické služby (dále jen „ČGS“), modelová hodnocení bez příloh a znalecký posudek.

MŽP si poté pro účely posouzení žádosti vyžádalo vyjádření a další odborné podklady od ČGS, VaK Hodonín a Českého hydrometeorologického ústavu (dále jen „ČHMÚ“). MŽP vyzvalo oznamovatele, aby se k těmto podkladům vyjádřil. Oznamovatel následně doplnil podklady žádosti. Veškeré výše uvedené dokumenty, vyjádření, podklady, studie, znalecké posudky apod. poskytnuté jak žadatelem, tak VaK Hodonín a městy a obcemi (zastoupenými Frank Bold Advokáti), ČHMÚ a ČGS se staly součástí spisového materiálu v dané věci.

V průběhu řízení nahlíželi do spisu jak zástupce oznamovatele, Mgr. Tomáš Uherek, advokát (advokátní kancelář STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9), tak Frank Bold Advokáti.

Následně Ministerstvo životního prostředí, sekce ochrany životního prostředí (dále jen „MŽP SOŽP“) vydalo dne 05.08.2022 pod čj. MZP/2022/700/79 podle § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí k předmětnému záměru sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (spis byl veden u MŽP OPVIP).

MŽP SOŽP obdrželo dne 04.11.2022 od Mgr. Tomáše Uherka podání označené jako „rozklad proti rozhodnutí – sdělení Ministerstva životního prostředí, sekce ochrany životního prostředí ze dne 05.08.2022 o neprodloužení platnosti stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí“ (dále také „rozklad“). MŽP SOŽP poté požádalo ČGS, Frank Bold Advokáti a VaK Hodonín o jejich vyjádření k podanému rozkladu. Oznamovatel rozklad následně doplnil prostřednictvím dopisu, v němž doplnil svou právní argumentaci ve věci právní povahy sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA a jeho přezkoumatelnosti obsaženou v rozkladu, a následně reakcí na vyjádření ČHMÚ k rozkladu. MŽP SOŽP poté v souladu s § 88 odst. 1 v návaznosti na § 152 odst. 5 správního řádu postoupilo rozklad se spisovým materiálem dne 03.02.2023 nadřízenému (odvolacímu) správnímu orgánu, tedy podle § 178 odst. 2 ve spojení s § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ministru životního prostředí. Dne 24.02.2023 projednala rozklad rozkladová komise ministra životního prostředí, přičemž jej doporučila posoudit podle jeho skutečného obsahu jako podnět k přezkoumání sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA ve smyslu § 156 odst. 2 správního řádu, dle kterého je k jeho přezkumu příslušné Ministerstvo životního prostředí jakožto správní orgán, který jej vydal. V návaznosti na to ministr životního prostředí prostřednictvím písemnosti čj. MZP/2023/290/251 podaný rozklad dne 12.04.2023 vyřídil jeho postoupením MŽP OPVIP, aby provedlo jeho přezkum podle § 156 odst. 2 správního řádu. MŽP OPVIP provedlo v souladu s § 98 správního řádu zkrácené přezkumné řízení a dle § 156 odst. 2 správního řádu sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA čj. MZP/2022/700/97 ze dne 05.08.2022 usnesením čj. MZP/2023/710/1892 dne 19.05.2023 zrušilo.

Sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA bylo zároveň paralelně předmětem soudního přezkumu, kdy však Městský soud v Praze dne 23.11.2022 žalobu oznamovatele na ochranu proti nezákonnému zásahu ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů,

usnesením čj. 18 A 77/2022-37 odmítl a následnou kasační stížnost oznamovatele proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud ČR rozsudkem ze dne 11.05.2023, čj. 10 As 333/2022-66 zamítl.

V důsledku zrušení sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA se věc opět dostala do fáze dosud nevyřízené žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA ve smyslu § 9a odst. 4 zákona, a stanovisko EIA vydané pro předmětný záměr je proto v souladu s druhou částí věty čtvrté tohoto ustanovení („platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena“) ke dni vydání tohoto závazného stanoviska platné.

Na základě novely zákona platné od 01.01.2024 a změnách v příslušnosti MŽP a krajských úřadů k posuzování jednotlivých záměrů dle přílohy č. 1 zákona postoupilo MŽP dopisem ze dne 11.01.2024, čj. MZP/2024/710/173, žádost oznamovatele o prodloužení platnosti stanoviska EIA krajskému úřadu. Krajský úřad obdržel spis dne 16.01.2024.

Krajský úřad spisový materiál komplexně prostudoval a zjistil, že jeho součástí je rozsudek Krajského soudu v Brně, čj. 31 A 84/2022-762 ze dne 06.03.2023 (dále jen „rozsudek“), který byl vydán ve správně soudním sporu ve věci žaloby VaK Hodonín a Jihomoravského kraje, měst Hodonín, Kyjov, Veselí nad Moravou, Vracov, Uherský Ostroh a obcí Archlebov, Moravský Písek, Mutěnice, Starý Poddvůrov, Vnorovy a Dolní Bojanovice proti rozhodnutí Českého báňského úřadu čj. SBS 09782/2019/59/ČBÚ-21/55, jímž byl stanoven dobývací prostor Uherský Ostroh, ev. č. 711 96.

Rozsudek se mj. v bodech 243 až 260 věnuje stanovisku EIA v rozsahu relevantním pro předmětné soudní řízení. Konkrétně v bodech 250 a 251 vytýká stanovisku EIA nezákonnost, cit.:

250. *Za vadu způsobující nezákonnost stanoviska EIA je však již nutno považovat to, že hydraulická bariéra byla ve stanovisku EIA brána jako účinné opatření k zabránění kontaminace podzemní vody při povodňových stavech. Touto otázkou se soud zabýval podrobněji v části V.F.5 tohoto rozsudku, a vzal za prokázané, že hydraulická bariéra tak, jak byla koncipována ve studiích AQUATEST (2010, 2012 a 2015) za těchto situací nemůže plnit funkci účinného opatření zcela zabraňujícího kontaminaci.*

251. *Za vadu způsobující nezákonnost stanoviska EIA soud zároveň považuje skutečnost, že stanovisko vychází při hodnocení rizik záměru pro vodní zdroj Bzenec – komplex ze studií AQUATEST (2010, 2012 a 2015) založených na chybném matematickém modelu, což se mohlo projevit jak ve správnosti závěrů studií, tak v konečném důsledku ve správnosti posouzení vlivů záměru na životní prostředí ve stanovisku EIA (k tomu podrobněji viz zejména části V.D.2 a V.D.11 tohoto rozsudku).*

Krajský úřad však není úřadem, který stanovisko EIA vydal, proto podal v souladu s § 149 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podnět k provedení přezkumného řízení ve věci zákonnosti stanoviska EIA k MŽP OPVIP, jakožto k úřadu, který předmětné stanovisko vydal, a to předtím, než sám vydá závazné stanovisko ve smyslu § 9a odst. 4 zákona.

Dne 31.05.2024 obdržel krajský úřad sdělení MŽP OPVIP, čj. MZP/2021/710/2818 ze dne 31.05.2024, v tom smyslu, že nebyly shledány důvody pro zahájení, resp. provedení přezkumného řízení v podnětu navrhovaném.

V podání odpůrců záměru ze dne 06.06.2023 vedeném pod čj. MZP/2024/710/101, kterým odpůrci záměru postoupili MŽP OPVIP výše uvedený rozsudek, vyjádřili tito pochybnosti o nestranném postoji Mgr. Evžena Doležala v rámci posuzování žádosti oznamovatele o prodloužení platnosti stanoviska EIA. K tomuto krajský úřad uvádí, že v této věci neobdržel od MŽP OPVIP žádnou informaci, zdali se touto námitkou podjatosti zabývalo. Zároveň je však toho názoru, že se změnou příslušného úřadu se stala tato námitka irelevantní.

Způsob posouzení žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA

V § 9a odst. 4 zákona se uvádí cit. *Platnost stanoviska příslušný úřad na žádost oznamovatele prodlouží závazným stanoviskem o 5 let, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Opakované prodloužení platnosti stanoviska je vyloučeno. Žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost*

vyřízena. Součástí žádosti o prodloužení platnosti stanoviska je podklad obsahující popis aktuálního stavu dotčeného území včetně souhrnu změn oproti stavu v době vydání stanoviska.

Z hlediska formálních náležitostí byl popis aktuálního stavu dotčeného území i popis změn oproti stavu v době vydání stanoviska nedílnou součástí předložené žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA. Tento popis i vyhodnocení změn v území provedla Ing. Pavla Žídková, osoba autorizovaná dle § 19 zákona, osvědčení čj. 4094/435/OPVŽP/95, prodlouženo čj. MZP/2021/710/4653 do 31.12.2026.

Popis poznatků a metod posuzování nebyl v žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA uceleně a přímo vyhodnocen, nicméně část údajů lze najít v rozptylové a hlukové studii, kde jsou vždy v úvodu specifikovány metody, jakými byly vlivy záměru hodnoceny. Tyto lze pak porovnat s metodami použitými při procesu EIA. Dále jsou různé metody a poznatky prezentovány v předložených studiích, přičemž krajský úřad hodnotil, zdali se jedná o nové poznatky, které by měly vliv na výsledky procesu EIA. Stejně tak přistoupil krajský úřad i k podkladům předloženým odpůrci záměru.

Krajský úřad při posuzování žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA zkoumal, zda byla některá z pohledu § 9a odst. 4 zákona zásadních podmínek naplněna, tj. zda byla vyhodnocena významnost změn podmínek v dotčeném území (ve všech jeho složkách), či změn v poznacích a metodách posuzování ve vztahu k potenciálním dosud neposouzeným významným vlivům záměru na životní prostředí. Úkolem krajského úřadu je tedy při řízení o prodloužení platnosti stanoviska EIA zhodnotit předložené podklady a zaměřit se na prokázání (ne)existence takových změn podmínek v dotčeném území, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí. Případně změny záměru nejsou předmětem tohoto řízení (k tomuto účelu slouží institut závazného stanoviska k ověření změn záměru zakotvený v § 9a odst. 7 zákona, tzv. „coherence stamp“), rovněž se pak toto řízení nezaměřuje na jakékoliv hodnocení kvality původně vydaného stanoviska EIA či posuzování vlivů záměru na složky životního prostředí. Pokud by byly identifikovány takové změny v území (či v metodách posuzování), které by mohly generovat významné vlivy na životní prostředí, byl by krajský úřad povinen vydat nesouhlasné závazné stanovisko a platnost stanoviska EIA neprodloužit. Záměr by pak musel být podroben novému posouzení vlivů na životní prostředí, kde by byly hodnoceny vlivy záměru vzhledem k novým podmínkám v území (či v souladu s nově identifikovanými metodami posuzování).

Krajský úřad vycházel jednak z předložených podkladů, ale také z dalších materiálů, které byly během řízení nashromážděny MŽP OPVIP. Jako podkladový materiál, kterým je dle správního řádu povinen se řídit, bral krajský úřad také usnesení MŽP OPVIP čj. MZP/2023/710/1892 ze dne 19.05.2023 o zrušení sdělení o neprodloužení platnosti stanoviska EIA, které MŽP OPVIP vydalo dne 05.08.2022 pod čj. MZP/2022/700/97. Součástí spisového materiálu jsou rovněž dokumenty týkající se podaného rozkladu.

Předložené podklady a jejich obsah

Komplexní popis změn záměru je možné nalézt v žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA, vyhotovila jej Ing. Pavla Žídková. Podání bylo doplněno 25.07.2022.

K žádosti byla doložena rozptylová studie (TESO Ostrava, 2021), z níž lze získat údaje o aktuální kvalitě ovzduší v předmětné lokalitě. Tyto lze rovněž získat (i v aktuálnější podobě) na www.chmi.cz v Informačním systému kvality ovzduší (ISKO).

V hlukové studii (E-expert, 2022), která byla také přílohou žádosti, je vyhodnocen vliv stacionárních a liniových zdrojů hluku, které vzniknou v rámci realizace záměru, stávající hlukové pozadí je charakterizováno pouze výpočty pro variantu bez realizace záměru, označené jako „2022 bez realizace“.

Další přílohou, která byla doložena v rámci žádosti, byl znalecký posudek č. 69-1-2021 prof. Ing. RNDr. Ivana Landy, DrSc. (05/2021). V posudku je možno nalézt některé pasáže týkající se aktuálního stavu území, jinak se v posudku znalec vypořádává zejména s problematikou klimatické změny a s ní souvisejícími důsledky, jako např. vývoj stavů hladiny podzemní vody, srážkovými poměry, stavy povrchových vod, vlivy na jímací území Bzenec-komplex a celkově hodnotí vlivy záměru na podzemní vody.

Dále byl k žádosti doložen znalecký posudek č. 78/2022, který zpracoval Ing. Michael Barchánek. Posudek byl sepsán, aby přezkoumal přechodí znalecké posudky vyhotovené v rámci přípravy záměru (ať již byly zadány oznamovatelem, nebo odpůrci záměru). V rámci otázky č. 4 vyhodnocuje vlivy klimatické změny na území a na stav podzemních a povrchových vod a podobně jako posudek prof. Landy, 05/2021, se i tento posudek zabývá především vlivy záměru na jímací území Bzenec-komplex.

Pod čj. MZP/2024/710/103, 104 a 105 dále MŽP OPVIP zaevidovalo Závěrečnou zprávu o aktualizovaném modelovém řešení proudění podzemní vody z listopadu 2023, kterou zpracovala Ochrana podzemních vod, s. r. o. Cílem studie bylo zjistit míru vzájemných závislostí stavů hladiny podzemních vod v hydrogeologické struktuře vodního zdroje Bzenec-komplex a dále závislostí na srážkových úhrnech a jejich projevech na výšce hladiny podzemní vody. V neposlední řadě pak hodnotí vliv záměru na vodní zdroje Bzenec-komplex.

Změny v poznatcích a metodách posuzování nejsou explicitně vyhodnoceny v žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA, nicméně část údajů lze najít v rozptylové a hlukové studii, kde jsou vždy v úvodu specifikovány metody, jakými byly vlivy záměru hodnoceny. Tyto lze pak porovnat s metodami použitými při procesu EIA. Dále jsou různé metody a poznatky prezentovány v předložených studiích, přičemž krajský úřad hodnotil, zdali se jedná o nové poznatky, které by měly vliv na výsledky procesu EIA.

Odpůrci záměru zaslali MŽP OPVIP své vyjádření k žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA, v němž řeší zejména vlivy záměru na jímací území Bzenec-komplex, hodnotí kvalitu matematických modelů a posudků, které vznikly po vydání stanoviska EIA a poukazují na možné chyby při vypracování stanoviska EIA. Rovněž navrhuje, aby platnost stanoviska EIA prodloužena nebyla, neboť se domnívají, že nebyly splněny podmínky pro jeho prodloužení dle § 9a odst. 4 zákona. Na podporu svého tvrzení dokládají vyjádření MŽP OPVIP čj. MZP/2021/710/5641, 4 vyjádření ČGS (z 04.08.2017, 31.08.2017, 29.09.2017 a 13.10.2017), Znalecký posudek (Burda, 12/2020), Zprávu za 2. etapu modelového hodnocení (PROGEO, Uhlík, Zeman, 30.12.2016), Posouzení vlivů na prameniště Bzenec-komplex (PROGEO, Uhlík, Zeman, 19.04.2017) a Modelové hodnocení jímacího území VZ Bzenec-komplex (PROGEO, 2015).

Vyjádření ČGS představují z velké části oponentní vyjádření k podkladům, které jí byly v daný okamžik zaslány k posouzení. Vyjádření ČGS zpětně analyzují informace použité v rámci procesu EIA a zabývají se otázkou kvality zpracování hodnocení vlivů záměru na povrchové a podzemní vody a akceptovatelnost záměru s ohledem na podklady, které se objevily až po vydání stanoviska EIA. Obsáhlé vyjádření podala ČGS také v rámci rozkladu. V něm reaguje na některé z bodů rozkladu a sděluje MŽP SOŽP svůj odborný názor na řešenou problematiku. Obecně ČGS ve svých vyjádřeních provádí analýzu pouze jí předložených podkladů, jejímž výsledkem je zjištění, které argumenty a závěry těchto podkladů považuje ČGS za správné. Bylo zaznamenáno, že vyjádření ČGS v průběhu času prochází určitým vývojem, od umírněného přístupu až po zcela negativní a záměr nedoporučující. Proto s vyjádřeními ČGS pracuje krajský úřad pouze jako s doplňkovými.

Další podklady, které krajský úřad v rámci vydání tohoto závazného stanoviska prostudoval, jsou součástí paralelně vedeného spisu MŽP OPVIP čj. ZN/MZP/2022/700/2 týkající se podaného rozkladu.

Oznamovatel i odpůrci záměru doložili v rámci řízení mnoho podkladových materiálů, aby tak podpořili svá tvrzení. Krajský úřad se v rámci řízení o prodloužení platnosti stanoviska zaměřil na získání informací podle § 9a odst. 4 zákona. Tyto informace vyhledával zejména v předložených posudcích a studiích, které vypracovaly autorizované osoby a specialisté v oboru hydrologie a hydrogeologie. Snahou krajského úřadu bylo v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, získat co nejúplnější informace, které by dokladovaly existenci či neexistenci změn podmínek v dotčeném území či nových poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí.

V neposlední řadě se krajský úřad zabýval též Rozsudkem Krajského soudu v Brně, čj. 31 a 84/2022-762 ze dne 06.03.2023, který rozhodl o žalobách odpůrců záměru proti rozhodnutí Českého báňského úřadu ve věci stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh.

Popis změn v dotčeném území

Popis změn v dotčeném území zhodnotila v žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA Ing. PaMa Žídková, která shledala, že změnou územního plánu byl odstraněn střet záměru s lokálním ÚSES. V době posouzení záměru do plochy záměru zasahovalo lokální biocentrum LBC 12. Změnou územního plánu bylo LBC přemístěno a potenciální střet DP s LBC byl tak eliminován. Situování záměru však zůstalo beze změn vůči významným krajinným prvkům (VKP) a územím soustavy Natura 2000. Navrhovaný DP nezasahoval a v současné době nezasahuje do zvláště chráněných území.

Z hlediska kultury a archeologie nebyla v řešeném území objevena žádná nová archeologická naleziště a ani zde nebyly vyhlášeny žádné nové kulturní nebo historické a architektonické památky. Změny v hustotě osídlení v oblasti od doby posouzení záměru také nenastaly. Území nepatří mezi území hustě zalidněná. Nedošlo ani k významnému přiblížení obytné zástavby k navrhovanému DP, došlo pouze k částečnému zahuštění okrajové zástavby Moravského Písku a Uherského Ostrohu. Nedošlo k významné změně počtu obyvatel. Staré ekologické zátěže nejsou v území nově evidovány, ani nebyly v území nově registrovány extrémní poměry.

Kvalita ovzduší se od doby vydání stanoviska EIA v předmětném území zlepšila, koncentrace sledovaných škodlivin včetně benzo(a)pyrenu poklesly.

Klima dané oblasti prochází stejným vývojem v čase jako na zbytku území ČR. Směřuje k velkým teplotním i srážkovým výkyvům s negativním dopadem na kvalitu života fauny, flóry i obyvatel. Ze znaleckého posudku (Ing. Michael Barchánek, znalec v oboru a odvětví ochrana přírody se specializací na ochranu jakosti vod, odpady a staré ekologické zátěže; posudek č. 78/2022 ze dne 22.01.2022) je zřejmé, že kvartérní fluvální kolektor v zájmovém území je sice na období výpadků srážek poměrně citlivý, nicméně vykazuje rychlou regenerační schopnost, jak ukazuje dosavadní sběr dat. Dle Ing. Barchánka to dokládají data ČHMÚ hladin podzemní vody i průtoky za rok 2020 z grafické interpretace posudku prof. Landy. Zlepšující se trend je dle jeho názoru vidět i z vlastních terénních měření a z dat za rok 2021 na vtech Strážnice a Moravský Písek. Aktuální výšky hladin podzemní vody ukazují její vzestup, hodnoty jsou o půl až tři čtvrtě metru vyšší než v letech 2009–2012. Z celkového pohledu Ing. Žídková uvádí, že předmětné území je zranitelné zejména vůči přívalovým a dlouhotrvajícím deštům, které se projevují vyběžováním Moravy a jejích přítoků. Území je rovněž zranitelné působením dlouhotrvajícího sucha, které má vliv na vydatnost vodních zdrojů a vodnost vodních toků. Tento stav označuje za setrvalý, od doby posouzení záměru nedoznal změn.

Z hlediska klasifikace povrchových a podzemních vod se stav od posouzení záměru nijak nezměnil. Stejně jako na zbytku území ČR však od té doby došlo k úbytku povrchových a podzemních vod, nicméně tento stav se v posledních letech zlepšil díky hojnějšímu výskytu srážek. To je bohužel doprovázeno častějším výskytem bleskových záplav na svažitéch pozemcích a drobnějších vodních tocích. Na posuzované lokalitě se dle Ing. Žídkové stav kvantity podzemní vody nezměnil, ani nedošlo k poklesu její hladiny, naopak bylo zaznamenáno její zvýšení (viz výše v textu). Lokalita budoucího DP zůstává v záplavovém území Moravy vč. lokalizace v AZZÚ, Q₁₀₀ a Q₂₀. Lokalita se dále nachází v CHOPAV Kvarter řeky Moravy a v blízkosti významných jímacích území (zejména JÚ Bzenec-komplex).

Stav půdy z hlediska její ochrany nedoznal v lokalitě budoucího DP od doby posouzení záměru změn. Rovněž stav horninového prostředí se nezměnil, nedošlo ke změnám z hlediska geologických struktur. Z hlediska biodiverzity Ing. Žídková konstatuje, že v předmětném území nic neindikuje její změnu ani významnou změnu v počtu jedinců ve sledovaných populacích zvláště chráněných druhů. Popis vegetace je rovněž shodný s popisem uvedeným v dokumentaci EIA. V území nebyly od doby posouzení záměru s ohledem na zemědělské hospodaření téměř na celé ploše záměru prováděny nové biologické průzkumy. Z hlediska krajinného rázu rovněž nedošlo ke změnám.

Hlukové poměry v předmětné lokalitě jsou závislé především na intenzitě dopravy v území a od doby posouzení záměru nedoznaly dle aktuálních podkladů výraznějších změn.

Ing. Žídková závěrem hodnotí celkový stav životního prostředí v předmětném území s tím, že nedošlo z hlediska kvality životního prostředí k negativním změnám (vyjma úbytku zemědělské půdy ve správním území obce Uherský Ostroh), naopak došlo ke zlepšení kvality ovzduší podobně, jako je tato skutečnost patrná i v celorepublikovém měřítku.

Co se změn v území týká, považují odpůrci záměru změny klimatu za dosud neposouzený vliv. Svě tvrzení dokládají ve svých vyjádřeních a předkládají posudky zpracované znalci. Tato problematika a názorový střet obou protistran je podrobněji rozpracována níže.

Dále se krajský úřad zabýval rovněž informacemi v obdržených vyjádřeních a informacemi, které byly součástí posudků předložených buď oznamovatelem nebo odpůrci záměru a které by mohly doplnit popis změn v dotčeném území.

Pro zjištění, zdali nastaly v předmětném území změny, které by mohly generovat dosud neposouzené vlivy na životní prostředí, prostudoval krajský úřad rovněž dokumentaci EIA a její přílohy, na jejichž základě byl proveden proces posouzení vlivů.

Dalším podkladem, který vzal krajský úřad v úvahu a který je volně dostupný na webových stránkách ČGS www.geology.cz, je Závěrečná zpráva projektu Rebilance zásob podzemních vod. Krajský úřad ke studiu použil přílohu č. 2/11 Stanovení zásob podzemních vod, hydrogeologický rajón 1651 – Kvartér Dolnomoravského úvalu, která se zabývá hodnocením přírodních zdrojů podzemních vod a jejich disponibilním množstvím v hg. rajónu včetně stanovení podmínek pro využití podzemních vod při respektování jejich ochrany a ochrany chráněných terestrických systémů vázaných na podzemní vody v tomto hg. rajónu. Současně proběhla kontrola proudových systémů podzemních vod a stávajících hranic hodnoceného hg. rajónu jako bilančního celku. Součástí předmětného hg. rajónu je i tzv. hradištský příkop, do něhož je lokalizován záměr těžby šterkopísků.

V neposlední řadě věnoval krajský úřad pozornost také kumulativním vlivům, které může mít záměr v důsledku kombinace vlastních vlivů s vlivy jiného záměru, realizovaného v blízkosti, resp. okolním záměrům, které by svou existencí mohly vyvolat dosud neposouzené kumulativní vlivy.

Změny poznatků a metod posuzování z hlediska jednotlivých složek

Rozptylová studie č. E/3584/2013 (TESO Ostrava, 23.01.2013), která byla předložena v rámci procesu EIA, byla zpracována metodikou SYMOS'97, která byla vydána v červnu 1998 Českým hydrometeorologickým ústavem Praha pod názvem "Systém modelování stacionárních zdrojů". Tato metodika byla počátkem roku 2003 upravena a doplněna na verzi 02, aby splňovala podmínky dané platnou legislativou. Metodika výpočtu znečištění ovzduší umožňuje výpočet znečištění ovzduší plynnými látkami a prachem z bodových, liniových a plošných zdrojů, výpočet znečištění od většího počtu zdrojů, stanovit charakteristiky znečištění v husté geometrické síti referenčních bodů a připravit tímto způsobem podklady pro názorné kartografické zpracování výsledků výpočtů, brát v úvahu statistické rozložení směru a rychlosti větru vztažené ke třídám stability mezní vrstvy ovzduší podle Klasifikace Bubníka a Koldovského a odhad koncentrace znečišťujících látek při bezvětří a pod inverzní vrstvou ve složitém terénu. Pro každý referenční bod umožňuje metodika výpočet těchto základních charakteristik znečištění ovzduší: maximální možné krátkodobé (hodinové) hodnoty koncentrací znečišťujících látek, které se mohou vyskytnout ve všech třídách rychlosti větru a stability ovzduší, maximální možné krátkodobé (hodinové) hodnoty koncentrací znečišťujících látek bez ohledu na třídu stability a rychlost větru, roční průměrné koncentrace, denní průměrné koncentrace, klouzavý osmihodinový průměr, výpočet koncentrací NO₂ a doba trvání koncentrací převyšujících určité předem zadané hodnoty. Metodika se používá při posuzování vlivu stávajících nebo nově budovaných zdrojů znečištění ovzduší na okolí.

Rozptylová studie předložená v rámci žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA č. E/5979/2021/RS (TESO Ostrava, prosinec 2021) je zpracována rovněž metodikou SYMOS'97 (verze 2013, v. v. 7.0.7772.15301), avšak po aktualizaci z roku 2013. Metodika byla roku 2013 upravena a doplněna, aby splňovala podmínky dané platnou legislativou. Typ výstupů, které aktuální model poskytuje, se nijak významně neliší od starší verze modelu.

Hlukové studie předložené v procesu EIA (Ing. P. Kucielová, Ph.D., RNDr. Vladimír Suk, prosinec 2012 a leden 2013) byly provedeny pomocí programového vybavení HLUK+, verze 9.19, sériové číslo 6012.

Nově předložená hluková studie (E-expert, 2022) byla provedena výpočtovým programem HLUK+, verze 13.57 Profi13 (č. licence 6123), který umožňuje výpočet hluku ve venkovním prostředí generovaného dopravními i průmyslovými zdroji hluku v území. Použitá verze programu HLUK+ obsahuje především implementaci nejnovější změny legislativy:

- TP 189 "Stanovení intenzit dopravy na pozemních komunikacích" (Technické podmínky MD ČR – schválené s účinností od 01.12.2018)
- TP 225 "Prognóza intenzit automobilové dopravy", oprava č. 1 (Technické podmínky MD ČR – schválené s účinností od 26.11.2018)
- TP 219 "Dopravně inženýrská data pro kvantifikaci vlivů automobilové dopravy na životní prostředí" (Technické podmínky MD ČR – schválené s účinností od 15.05.2019)
- Řešená problematika obměny vozidlového parku v letech 2000-2020 včetně aktualizace všech emisních hodnot L_OA a L_NA (HLUK+ dává přesnější výsledky) a postup pro přepočtení intenzit dopravy mezi rokem 2000 a stávajícím (posuzovaným) stavem (stará hluková zátěž) uvedený v dokumentu "Manuál 2018 - Výpočet hluku z automobilové dopravy" - metodika byla schválena Centrální komisí MD ČR dne 05.02.2019 a na stránkách ŘSD uveřejněna v dubnu 2019. Tyto postupy byly schválené také dokumentem „Metodické usměrnění pro zajištění jednotného postupu orgánů ochrany veřejného zdraví a zdravotních ústavů při posuzování, resp. realizaci výpočtů hluku z automobilové dopravy“ vydaného MZDR pod čj. MZDR 39345/2019-1/OVZ 20.09.2019.

Použité programové vybavení HLUK+, v. 13.57 profi13 má integrovanou novelu metodiky pro výpočet dopravního hluku a hodnotí i útlum hluku vlastnostmi prostředí, včetně vertikálního zvrstvení terénu. Nová programová verze reflektuje změnu legislativy a poskytuje přesnější modelové výsledky. Zásadní změnu výsledků při použití nové programové nadstavby modelu HLUK+ však nelze očekávat.

Z hlediska matematického modelování **hydrogeologických poměrů** v území byla MŽP OPVIP doložena informace, že od roku 2012, kdy byla zpracována studie Aquatestem (Koppová, 12/2012), nedošlo k významným změnám softwaru, který modelaci provádí, software sice doznal změn, ty se však projevily zejména na kvalitě výstupů, princip modelování se nezměnil. Tuto informaci poskytl Ing. Jaroslav Zíma, odborně způsobilá osoba v hydrogeologii, environmentální geologii a zkoumání geologické stavby, č. 2200/3, přepisem ze dne 28.06.2022.

Správnost úvah při vypracování hydrogeologického posudku Koppovou (2012) a závěry posudku pak potvrzuje Aktualizované modelové řešení OPV (2023).

Odpůrci záměru však ve svých podáních rozporují závěry dříve oznamovatelem předložených posudků. Poukazují na vady modelu Koppové (2010, 2012 a 2015, z něhož vycházelo hodnocení EIA) a které dle jejich názoru prokázal model PROGEO (2015, 2016 a 2017). Domnívají se, že v modelu Koppové byly použity nesprávné vstupní údaje týkající se hladin podzemní vody a průtoků v Nové Moravě, odběrů v JÚ Bzenec-komplex, nesprávné posouzení vzezu z nové Moravy a drenáže do Nové Moravy a další, které ve svém důsledku měly dle jejich názoru vliv na výsledek hodnocení Koppovou. Dále se ohrazují proti hodnocení navržené hydraulické bariéry a domnívají se, že nebyla posouzena rizika průniku jiného typu znečištění než při úniku biodegradovatelných olejů.

Veškeré předložené posudky více či méně vychází z dostupných dat, která v čase získávala na aktuálnosti, lišilo se jejich použití, nově se otevřela možnost podrobnějšího modelování (např. modelování po vrstvách, vybavení s lepší rozlišovací a znázorňovací schopností), avšak metody modelování a hodnocení však v čase zásadních změn nedostály. Nutno zmínit, že Koppová svému navrženému modelu přisuzuje pouze doplňkovou funkci, a to mj. i z toho důvodu, že jí nebyla poskytnuta data o jímacích objektech odpůrcem záměru VaKem Hodonín. Rozdílná je rovněž interpretace výsledků, která je odvislá od jednotlivých odborných zpracovatelů a rovněž, jak je z předložených podkladů zřejmé, od skutečnosti, pro kterou názorovou stranu tyto osoby své posudky a studie vyhotovily. Kvalitu znaleckých a jiných posudků blíže rozebírá Rozsudek Krajského soudu v Brně, čj. 31 a 84/2022-762 ze dne 06.03.2023.

Dalším podkladovým materiálem týkajícím se hydrogeologických poměrů, který v době vydání stanoviska EIA nebyl k dispozici, je Závěrečná zpráva projektu Rebilance zásob podzemních vod. Jak je uvedeno výše, krajský úřad ke studiu použil přílohu č. 2/11 Stanovení zásob podzemních vod, hydrogeologický rajón 1651 – Kvartér Dolnomoravského úvalu (dále jen „HGR 1651“), která se zabývá hodnocením přírodních zdrojů podzemních vod a jejich disponibilním množstvím v hg. rajónu včetně stanovení podmínek pro využití podzemních vod při respektování jejich ochrany a ochrany chráněných

terestrických systémů vázaných na podzemní vody v tomto hg. rajónu. Tento podkladový materiál je hodnocen níže.

Biologické hodnocení v původní dokumentaci vychází z požadavku zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a zároveň respektuje rámcové požadavky na členění dle § 18 vyhlášky č. 395/1992 Sb. v platném znění. Základem je popis potenciálně dotčeného území. Popis je zaměřen hlavně na biodiverzitu s důrazem na zvláště chráněné a ohrožené druhy rostlin a živočichů a na výskyt jejich populací. Kromě toho je hodnocen výskyt a střet záměru se zvláště chráněnými územími, významnými krajinnými prvky a skladebnými částmi ÚSES. Podkladem hodnocení bioty byl inventarizační průzkum území. V případě metodiky pro provádění biologického hodnocení byla vydána nová vyhláška MŽP č. 142/2018 Sb., která blíže specifikuje požadavky na toto hodnocení. Vzhledem k tomu, že je zájmové území je situováno v prostoru mezi silnicí č. 495 z Uherského Ostrohu do Moravského Písku (severovýchodní hranice), Novou Moravou (jihovýchodní hranice), melioračním kanálem (jihozápadní hranice) a pásem křovin a stromů (severozápadní hranice), kde je biodiverzita vzhledem k intenzivnímu zemědělskému obhospodařování nízká, lze tyto úpravy metodiky považovat za nevýznamné.

Ani z hlediska dalších metod pro posuzování vlivů záměru (vlivů, u kterých nebyly zpracovány odborné studie a byly hodnoceny jako nevýznamné) nedošlo dle obecně dostupných informací k zásadním změnám v metodických postupech.

Obecně je patrné, že nově používané metody posuzování, resp. modelování, používají povětšinou softwarovou modernizaci použitých programů tak, jak se v čase a v souladu s legislativními, či jinými požadavky vyvíjí. Podstata metod však zůstává zachována.

Úvahy krajského úřadu při posouzení žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA

Krajský úřad vzal při posouzení žádosti o prodloužení platnosti stanoviska EIA v úvahu všechny dokumenty, které mu byly v rámci předání spisové dokumentace postoupeny. V rámci posuzování předložených podkladů se zaměřoval na existenci změn podmínek v dotčeném území, změny v poznatcích spojených s dotčeným územím a způsobem posouzení záměru a změny v metodách posuzování. Jeho snahou bylo analyzovat předložená, mnohdy protichůdná vyjádření a posudky nestranně s důrazem na zjištění výše uvedených požadavků v souladu s § 9a odst. 4 zákona a s § 3 správního řádu.

Účelem tohoto řízení je posouzení využitelnosti stanoviska EIA v rámci vedení navazujících řízení, tzn., zda závěry vyslovené ve stanovisku EIA jsou platné i za současných podmínek panujících v dotčeném území a zda možné inovace metod posuzování či objev nových poznatků učiněných v čase od vydání stanoviska EIA mají dopad na závěry stanoviska EIA. Krajský úřad tedy nebral v úvahu závěry podkladů týkající se (ne)existence vlivů záměru na životní prostředí, soustředil se pouze na to, zda byly předložené skutečnosti hodnoceny v rámci procesu EIA. Z předložených podkladů vyplývají následující zjištění.

Za změnu podmínek v dotčeném území a změnu poznatků a metod posuzování považuje krajský úřad na základě předložených podkladů následující činitele:

- **klimatická změna**

Klimatickou změnu nelze označit jako jev nový, projevuje se již několik desítek let. Jak je patrné z rozsudku čj. 31 A 84/2022-762, klimatická změna je jevem, který již zjevně probíhá a MŽP OPVIP jej tedy v rámci procesu EIA vzalo v úvahu. Krajský soud v Brně má dále za to, že k vykompenzování klimatické změny budou muset být správními orgány, provozovateli vodních zdrojů i správci povodí přijata opatření (s odkazem na posudky předložené v rámci soudního řízení uvádí soud např. úpravu jezů za účelem zvýšení nátoky do Nové Moravy, budování vodních kanálů za účelem zasakování v těžebních jezerech, odstraňování nánosů ze dna těchto jezer a vodních toků, či zprovoznování dalších vodních zdrojů, jako např. Polešovice–Les). Soud považuje tvrzení, že záměr v tomto směru něco výrazně změní, resp. že klimatická změna významným způsobem mění dopad záměru na jeho okolí, za liché a nepodložené. V této souvislosti odkazuje rovněž na Rebilanci zásob podzemních vod, v níž ČGS po modelaci poklesu srážkových vod

do vod podzemních o 20 % v důsledku klimatických změn dospěla k závěru, že prostředí v posuzované lokalitě je na tento předpokládaný vývoj relativně málo citlivá, a to zejména v širokém pásmu podél vodních toků. Samotný pokles srážkové činnosti se zde tak nemusí nutně projevit významnými změnami ve stavech hladiny podzemních vod ani ve vydatnostech stávajících vodárenských soustav.

MŽP OPVIP se ve svém vyjádření čj. MZP/2021/710/5641 ze dne 25.11.2021 odkazuje na posudek Burdy 12/2020, který projektovanou šterkovnu vidí jako překážku přítoku podzemní vody k jímacím vrstev Bzenec-komplex, a současně s probíhající klimatickou změnou by tak podle něj mohlo dojít k omezení přítoku podzemních vod do jímacího území. Burda rovněž poukazuje na to, že v dokumentaci EIA nebyl vliv klimatické změny řešen. Dále se MŽP OPVIP odkazuje na posudek Landy 5/2021, který uvádí, že klimatická změna je jev, který není novou skutečností. Klima se vyvíjí kontinuálně v čase a cyklicky dochází ve klimatickém výkyvu. Landa doplňuje, že záměr naopak pomáhá kompenzovat dopady klimatické změny, vzniklá akumulace vod v těžebním jezeře by vedla ke zvýšení vydatnosti vodního zdroje, hladina podzemních vod by byla v okolí jezera příznivě stabilizována a VZ Bzenec-komplex by tak byl méně ohrožen kolísáním vydatnosti vlivem klimatické změny.

Krajský úřad se v rámci hodnocení významnosti aspektu přiklání k názoru Krajského soudu v Brně, kdy tento v Rozsudku, jak je uvedeno výše, konstatoval, že mohou být provedena různá opatření, která pomohou zmírnit dopady klimatické změny. Cit. „S přijímáním podobných opatření i s tím, že tato opatření budou vyžadovat investice, musí již nyní všichni (správní orgány, provozovatelé vodních zdrojů i správci povodí) do značné míry v každém případě počítat a v dlouhodobém horizontu se připravovat na budoucí možný vývoj. Tvrdit, že posuzovaný záměr v tomto směru něco výrazně změní, respektive že klimatická změna významným způsobem mění dopad záměru na jeho okolí, je podle názoru soudu liché a nepodložené.“

Tato fakta vedou krajský úřad k přesvědčení, že probíhající klimatickou změnu nelze označit za změnu podmínek v dotčeném území, v jejímž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí.

- **průchod povodně**

Dle názoru odpůrců záměru nebyl v dokumentaci EIA řešen přenos znečištění v důsledku povodňových stavů. Předně je nutno zdůraznit, že lokalita budoucího DP zůstává v záplavovém území Moravy vč. lokalizace v AZZÚ, Q₁₀₀ a Q₂₀ (viz OOP vydané krajským úřadem dne 06.11.2017 pod čj. KUZL 1360/2016). Dokumentace EIA se průchodem povodní předmětným územím zabývá zejména v příloze „Pískovna Uherský Ostroh – zhodnocení proudění povodňových vod“ (Pöyry, 5/2008). Hodnotí však vlastní průchod povodně, nikoliv distribuci jakéhokoliv druhu znečištění vzniklého v rámci povodně. Ohrožení kvality podzemní vody v důsledku zaplavení těžebního jezera povodňovou vlnou ve studii hodnoceny nejsou. Krajský úřad vzal v úvahu doložené informace, nicméně výtku, že neposouzení jakéhokoliv aspektu v rámci procesu EIA nemůže být brána jako změna v území nebo nový poznatek či metoda posuzování, byť vlivy tohoto aspektu posouzeny nebyly. O nový poznatek či změnu v území ve smyslu § 9a odst. 4 zákona se tedy nejedná.

- **nové matematické modely proudění podzemní vody**

V dokumentaci EIA byla problematika stavu podzemních vod hodnocena v kap. C.2.2 v části Podzemní voda. Popis v té době aktuální situace je velmi stručný, čtenář je tak odkázán na studium příloh oznámení, zejména pak na HG posudek K-geo (Kleinová, 10/2008) a Hydrogeologické studie Aquatest (Koppová, 12/2012).

Z prvně jmenovaného vyplývá, co do popisu situace proudění a stavu podzemních vod v lokalitě, následující. Území je situováno v oblasti tzv. hradištského příkopu, který svou morfologií ovlivňuje směr proudění podzemních vod. Zpracovatelka předpokládá na základě měření generální směr proudění podzemní vody od SV k JZ na pravém břehu Nové Moravy, resp. od VSV k ZJZ na jejím levém břehu. Na pravém břehu se pak projevuje vliv čerpání podzemních vod z prameniště Bzenec-komplex. Posudek dále potvrzuje existenci drenážní funkce Nové Moravy za daného vodního stavu (tj. podzim 2008, v relativně suchém období). Připouští ovlivňování úrovně podzemní vody úrovní povrchové vody v Nové Moravě a hydraulickou spojitost mezi hladinou podzemní vody a povrchové vody. V blízkosti vodních zdrojů dochází k ovlivnění hydrogeologických poměrů množstvím čerpané podzemní vody. Od vytvoření matematického modelu však zpracovatelka

upustila, neboť provozovatel jímacího území Bzenec-komplex, VaK Hodonín, jí odmítl poskytnout údaje o odběrech podzemní vody a technických údajů o jímacím území.

Druhá studie (Koppová, 12/2012) se věnuje rozboru vzorkovacích prací zaměřených na chemismus podzemní vody, povrchové vody a sedimentů v bývalém šterkovišti (stávající vodní plocha v k. ú. Veselí nad Moravou, situovaná východně od JÚ Bzenec III-sever, která vznikla těžbou šterkopísku a nebyla od ukončení těžby v roce 1990 rekultivována), porovnává směr proudění podzemní vody se stavem v roce 2009 a doplňuje matematický model Aquatestu z dubna 2012. Výsledky studie potvrdily dle zpracovatelky závěry její předchozí studie z roku 2010, kdy je za nejvýznamnější zdroj podzemní vody považováno vzezování povrchové vody z řeky Moravy, která představuje až 75 % veškeré dotace podzemní vody do zájmového území. Nový matematický model dle jejího názoru také prokazuje snížení bezpečnostního rizika pro JÚ Bzenec I a JÚ Bzenec III-sever při potenciálním úniku kontaminace do prostoru šterkoviště díky uvažované kolmataci břehů jezera. Model rovněž neprokázal problém s omezením vydatnosti vrtů JÚ při extrémně nízkých stavech hladiny podzemní vody. Zpracovatelka dále považuje filtrační schopnosti hydrogeologického kolektoru za velmi účinné a lze je tak využít jako hlavní prvek v řízení rizik.

Na podporu výše uvedeného doložil oznamovatel posudek Ochrany podzemních vod (2023), který pracuje s širokými aktuálními daty jednak z dostupných měřicích míst ČHMÚ, ale rovněž s provedeným měřením, které bylo rozplánováno tak, aby zastihlo jak sušší období, tak zvýšené hydrologické stavy. Cílem studie bylo zjistit míru vzájemných závislostí stavů hladiny podzemních vod v hydrogeologické struktuře vodního zdroje Bzenec-komplex a dále závislostí na srážkových úhnech a jejich projevech na výšce hladiny podzemní vody. V neposlední řadě pak hodnotí vliv záměru na vodní zdroje Bzenec-komplex. Posudek popisuje, že hlavními zdroji podzemní vody v prostoru údolní nivy jsou infiltrace povrchové vody z vodních toků a přetoky z vyšších terasových stupňů, infiltrace podílu atmosférických srážek skrze povodňové hlíny se pak na množství podzemních vod podílí minimálně. Uvádí, že komunikace mělkého kolektoru s povrchovými vodami v tocích je závislá na vztahu mezi úrovní hladiny ve vodoteči a úrovní hladiny podzemní vody v přilehlém úseku kolektoru, spolu s mírou propustnosti dna a břehů říčního koryta (zde vysvětluje, že kolmatace dna Nové Moravy je minimální, neboť díky nerovnoměrné dynamice proudění v korytu v závislosti na vedení vod tímto odlehčovacím korytem přes jez Uherský Ostroh, se v korytu jemné částice de facto neusazují, jsou vždy vyplaveny z koryta). Vztah úrovní hladin podzemní a povrchové vody je v prostoru a čase proměnlivý, dochází k oboustranné komunikaci toků a mělkého kolektoru, tedy k infiltraci (vzezování říčních vod do kolektoru) i drenáži podzemní vody vodními toky. Posudek se dále zabývá vlivy jímacích míst na výšku hladiny podzemních vod, bere v potaz jednak hromadné zásobování pitnou vodou z Ostrožské Nové Vsi (Les, Vrt, Jezero) a z vrtů Bzenec-komplex (dohromady povolen odběr 260 l/s), ale rovněž i individuální povolené odběry, které mohou činit až 500 l/s, z čehož je zřejmé, že veškeré povolené odběry překračují i při reálném, cca polovičním odběru přírodního zdroje, kdy tvorba podzemních vod v předmětném území je odhadována na 257,5 l/s. Stav hladiny i směru proudění podzemní vody okolo jímacích vrtů je čerpáním ovlivňován. Součástí posudku je i model proudění podzemních vod v hodnoceném území. Závěry posudku shrnují výše popsání zjištění. Dále uvádí, že jednotlivé proudy podzemní vody směřují jednak do podjezí zdrží Nedakonice, Uherský Ostroh, Veselí nad Moravou a Vnorovy I, ale zejména k trase Nové Moravy. Za normálních hydrologických podmínek (a bez odběrů na zdrojích Bzenec-komplex) Nová Morava drénuje cca 220 l/s podzemní vody. V části toku od ústí Polešovického potoka po most na silnici I/50 dochází však s vysokou pravděpodobností k infiltraci vody z Nové Moravy do mělkého kolektoru, a to i za běžných odběrů z vodních zdrojů Bzenec I a III. Hlavním zdrojem podzemní vody pro Bzenec III je však břehová infiltrace z toku Moravy nad jezovými zdržemi Veselí nad Moravou a Uherský Ostroh. Posudek závěrem hodnotí vliv budoucí těžebny na hydrogeologickou situaci. Vysvětluje, že těžebna vytvoří v mělkém kolektoru tzv. hydraulický zkrat, který však bude mít za následek pouze mírné zvýšení hydraulického gradientu mezi těžebnou a Novou Moravou. Doplňuje, že doběhová doba vodních částic z prostoru nové těžebny k VZ Bzenec III za průměrných stavů překračuje 2 roky. Posudek uzavírá, že provedenými pracemi a vyhodnocením nově získaných dat nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by byly v rozporu, nebo by zpochybňovaly dříve provedené hodnocení EIA.

V podkladech předložených odpůrci záměru byly nalezeny 4 studie, které se zabývají podzemními vodami a jejím prouděním – Znalecký posudek (Burda, 12/2020), Zpráva za 2. etapu modelového

hodnocení (PROGEO, Uhlík, Zeman, 30.12.2016), Posouzení vlivů na prameniště Bzenec-komplex (PROGEO, Uhlík, Zeman, 19.04.2017) a Modelové hodnocení jímacího území VZ Bzenec-komplex (PROGEO, 2015).

Znalecký posudek Burdy (12/2020) s osobním nasazením zejména kritizuje předchozí posudky a materiály, dále se věnuje klimatické změně, směru proudění podzemních vod, bilanci kanálu Nová Morava, vodnímu zdroji Bzenec-komplex a původu jímáných vod, funkci hydraulické bariéry, či riziku znečištění podzemních vod při povodních.

Znalec se domnívá, že vodní zdroj Bzenec-komplex je ohrožen probíhající klimatickou změnou a svá tvrzení dokládá daty popisujícími množství srážek, odtok z povodí a vzdušnou vlhkost. Dále uvádí, že původ podzemních vod je ze vzdálenějších oblastí, nikoliv z Nové Moravy, vyzdvihuje funkci hradištského příkopu, který je dle jeho názoru hlavní přírodní cestou podzemní vody k jímacím vrtům. Zastává názor, že dochází k dotaci horninového prostředí říční vodou z jezových zdrží Nedakonice, Uherský Ostroh a Veselí nad Moravou (toto tvrzení je shodné s tvrzeními uvedenými v podkladech předložených oznamovatelem a de facto i ve studii Koppové (2012). K vodnímu zdroji Bzenec-komplex doplňuje, že cit. „Přítok podzemní vody k vodnímu zdroji je ovlivňován okamžitou velikostí odběrů (Graf 9) i polohou jímacích území v údolní nivě. Velikost odběrů v jednotlivých jímacích územích (Bzenec I, Bzenec III sever, Bzenec III jih) je dlouhodobě optimalizována vzhledem k potřebám úpravy vody i vzhledem k rozložení chemismu podzemní vody. Kvalita vody v okolí vodního zdroje není stejná v prostoru a čase a je lokálně zatížena zvýšeným množstvím dusičnanů a reziduí kontaminace chlorovaných uhlovodíků (jímací území Bzenec I). V okolí jímacího území Bzenec III jih je monitorován zvýšený obsah pesticidních látek.“ Největší odběr podzemních vod je realizován z území Bzenec III-sever. Domnívá se, že otvorka šterkovny v navržené pozici zásadním způsobem zkracuje délku transportních cest povrchové vody k vodnímu zdroji Bzenec-komplex a vede tak nepochybně k nárůstu rizik pro vodní zdroj. Za rizikové rovněž považuje sejmutí krycích vrstev povodňových hlín a posléze i odtěžení vrstev materiálu, které svým filtračním potenciálem chrání jakost podzemní vody.

Ke kanálu Nové Moravy zmiňuje, že její hladina v je určována polohou klapky jezu Vnorovy II a úrovní několika kamenných záhozů (jízků). Běžně zůstává jez Vnorovy II sklopený – s přelivnou hranou blízko úrovně 167 m n. m. Hladina v Nové Moravě je za obvyklých poměrů relativně vodorovná, vyskytují se malé skoky v místech jízků. Za běžných podmínek je Nová Morava místem regionální drenáže podzemních vod, které z území odvádí. Jak je dále možno z posudku vyčíst, byly jezové zdrže i kanál Nové Moravy vystavěny dávno před zrodem jímacího území Bzenec-komplex.

Funkci hydraulické bariéry znalec Burda zpochybňuje s tím, že cit. „Zpětné zasakování do šterkoviště znamená, že hydraulická bariéra nebude plnit svou deklarovanou funkci, protože bude proudem podzemní vody ze šterkoviště protékána – tedy dojde k nátku kontaminace ze šterkovny k jímacím vrtům vodního zdroje Bzenec-komplex.“

Studie PROGEO (2015, 2016 a 2017) se zabývají modelovým hodnocením jímacího území a jejich snahou je co nejpřesněji namodelovat proudění podzemní vody v předmětném území. Z výsledků studie (2016) vyplývá, že jímací objekty využívají podzemní vodu přirozeně přítékající do území zejména z jezových zdrží (hlavně Bzenec III), nikoliv vodu z Nové Moravy, Novou Moravu označuje za rozvodí pouze za stavů bez odběrů na jímacích studnách, při odběrech pak dochází k podtékání Nové Moravy, infiltraci v území nivy označuje za minimální kvůli výskytu povodňových hlín, průtok prostorem vytěženého dobývacího prostoru kvalifikovaně odhaduje na 43-62 l/s a oblast DP označuje za podstatnou pro přítok podzemní vody do prameniště. Rizika vzniku těžebny pro prameniště spatřuje v dlouhodobém zhoršení kvality podzemní vody, na množství přítékající podzemní vody nebude mít otvorka negativní vliv. Poměry v zájmovém území označuje za dynamické. Studie PROGEO (2017) se pak zabývá vlivem provozu hydraulické bariéry a verifikací hydraulického modelu s využitím simulace neustáleného proudění podzemní vody. Bylo zjištěno, že aktivace hydraulické bariéry prokazuje hydraulické ovlivnění oblasti prameniště vodního zdroje ve smyslu poklesu hladiny podzemní vody následkem změny přítokových cest. Vyvolané změny proudění by měly dopad i na kvalitu jímáné vody v důsledku zintenzivnění přítoků přes kontaminované oblasti.

Krajský úřad se z předložených podkladů snažil získat co nejvíce poznatků relevantních pro toto řízení. Zpracovatelé podkladů a znalci jednotlivých stran mají snahu prosazovat své názory,

příčemž využívají všech možných jim dostupných informací. Z doložených studií je patrné, že mnoho nových informací zásadních pro potřeby prodloužení platnosti stanoviska EIA v souladu s § 9a odst. 4 zákona nepřináší. V některých částech nově předložených studií se vyskytují stejné informace jako v dokumentaci záměru a jejích přílohách (např. o dotaci kolektoru z jezových zdrží, funkci hradištského příkopu, drenážní funkci Nové Moravy, kvalitní filtrační schopnosti hydrogeologického kolektoru). Jinde zase došlo k některým dopřesněním a byly nastíněny úvahy, které bude nutno zohlednit následně při vydání stanoviska k ověření změn podle § 9a odst. 7 zákona. Zásadnější rozpor přinesl rozsudek čj. 31 A 84/2022-762 ze dne 06.03.2023, který označil studii Koppové (12/2012, a de facto všechny studie Aquatestu, tedy 2010, 2012 a 2015, které mu byly do řízení přeloženy) za chybnou v tom, že chybně vyhodnotila funkci Nové Moravy jako zdroj podzemní vody vzezováním. Toto tvrzení však není možné důsledně podložit, neboť v předmětné studii se uvádí následující, cit. „Z měření hladin dne 15. 10. 2012, v období středních úrovní hladiny podzemní vody, byla zkonstruována mapa hydroizohyps (příloha č. 4). Proudění podzemní vody je v zájmovém území ovlivňováno odběry vody v jímácích územích Bzenec I a Bzenec III – sever a jih a vodními toky protékajícími zájmovým územím. V důsledku nízkých vodních stavů v Nové Moravě je vzezování podzemní vody omezeno pouze na prostor u JÚ Bzenec I, v ostatních částech je naopak podzemní voda drénována Novou Moravou. Změna potenciometrického pole mělkého kolektoru v důsledku omezení břehové infiltrace z Nové Moravy se projevila pouze v s. části území. Hlavním zdrojem podzemní vody je vzezování z řeky Moravy, v níž byly, oproti roku 2009, vodní stavy srovnatelné. Protože nejsou k dispozici údaje o vodárenských odběrech v jímácích územích a depresích vytvořených kolem jednotlivých jímácích objektů, je hodnocení zatíženou určitou mírou nejistoty. Předpokládáme, že v říjnu 2012 byl odběr vody standardní. Lze tedy konstatovat, že nízké stavy vody v Nové Moravě, nemají negativní vliv na režim proudění podzemní vody.“. Z toho je zřejmé, že ke vzezování docházelo v době měření pouze v části toku Nové Moravy v místech, kde byla odebrána podzemní voda jímacími objekty. Tvrzení Koppové podporuje i nově zpracovaný posudek Ochrany podzemních vod (2023), viz výše.

Krajský úřad se tedy domnívá, že nedošlo k takové změně poznatků či metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí. V rámci předložených studií dochází k upřesňování informací a k potvrzování dosud zjištěných faktů, případně je vedena polemika o dosud prezentovaných informacích a datech.

- **nová data z měřicích míst**

MŽP OPVIP si v rámci řízení samostatně vyžádalo podklady od ČHMÚ, VaK Hodonín a ČGS za účelem získání aktuálních a nestranných informací, aby tak mohlo adekvátně posoudit žádost a informace v ní obsažené v kontrastu informací zaslaných odpůrci záměru.

ČHMÚ zaslalo hydrologické a klimatické podklady se závěrem, že nejvýraznějším hydrologickým ohrožením oblasti bude zřejmě sucho a omezené doplňování podzemních vod. Ve vztahu k záměru doporučil jeho důkladné hydrogeologické posouzení ČGS. Míru povodňového nebezpečí očekává ČHMÚ na stávající úrovni.

VaK Hodonín požadované informace MŽP OPVIP poskytl pouze částečně, neposkytl údaje o stavech podzemních vod ve sledovaných vrtech, geochemické charakteristiky (sířany, dusičnany, chloridy, železo, VOC) a informace týkající se odběrů. Odkázal se na již dříve vydané materiály a znalecké posudky. Neopomněl však připojit informace, z jakého důvodu není možné prodloužit platnost stanoviska EIA.

ČGS podala ve svém vyjádření informace o hydrogeologických poměrech v lokalitě. Dále se vyjádřila k datům ČHMÚ, kdy konstatovala, že dlouho trvající výskyty podnormálních stavů hladiny podzemní vody a vyšší četnost mimořádně podnormálních stavů hladiny podzemní vody byly zaznamenány v období 2012-2020, zejména pak v rozmezí let 2015-2019. Z tohoto faktu usuzuje na regionální a dlouhodobý pokles hladin podzemní vody v kolektorech údolní niwy řeky Moravy v zájmové oblasti. ČGS se rovněž vyjádřila k platnosti závěrů učiněných ve svých předchozích vyjádřeních. V tomto bloku hodnotí posudky Landy (2017), Burdy (2020) a Barchánka (2022). ČGS také provedla terénní rekonoskaci za účelem ověření současného stavu lokality. Ve vyjádření rovněž uvádí důvody, proč jsou dle jejího názoru rizika plynoucí ze záměru těžby a úpravy štěrkopísku v lokalitě neakceptovatelná a proč je záměr i v rozporu s platnou legislativou. ČGS dále upozornila na nové podklady jako např. Rebilance zásob podzemních vod, které upřesnily

hydrogeologické poměry v lokalitě, a potvrdila platnost svého předchozího vyjádření čj. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017 ze dne 29.09.2017.

Nová data z měřicích míst byla, pokud ne zcela, tak alespoň částečně, použita v nově předložených odborných posudcích a statích. Zpracovatelé pracovali s daty reflektujícími klimatickou změnu projevující se zvýšením výskytu podnormálních stavů hladiny podzemních vod a častějším výskytem suchých období. Jak je uvedeno v předchozích kapitolách, krajský úřad nepovažuje probíhající klimatickou změnu za změnu podmínek v dotčeném území, v jejímž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí. Posudky, které vznikly po vydání stanoviska EIA, byly vypracovány především za účelem získání co nejpřesnějšího popisu režimu podzemních vod v lokalitě a k jejich vyhotovení byla využita vždy co nejaktuálnější data. Posledním posudkem v řadě je posudek Ochrany podzemních vod (2023), který reflektuje data až do období let 2022-2023. Z jeho závěru je zřejmé, že cit. „Provedenými pracemi a vyhodnocením nově získaných dat nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které byly v rozporu, nebo by zpochybňovaly dříve provedené hodnocení záměru EIA, nebo které by vylučovaly koexistenci těžby štěrkopísků v navrženém rozsahu a vodárenských odběrů podzemní vody prostřednictvím vodních zdrojů skupiny Bzenec-komplex.“

Krajský úřad na základě výše uvedeného nepovažuje doplnění nových dat z měřicích míst za tak významnou změnu poznatků či metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené vlivy na životní prostředí.

- **Rebilance zásob podzemních vod**

Závěrečná zpráva projektu Rebilance zásob podzemních vod, příloha č. 2/11 Stanovení zásob podzemních vod, hydrogeologický rajón 1651 – Kwartér Dolnomoravského úvalu, nepřinesla mnoho nových informací ve smyslu § 9a odst. 4 zákona. V rámci projektu nebyly realizovány žádné nové průzkumné vrty, vycházelo se z doposud známých informací, které byly převedeny do softwaru GDbase5, aby tak vznikl komplex geologických, hydrogeologických, hydrochemických a kartonážních informací, který byl navíc účelově doplněn o časové řady pozorování ČHMÚ.

Závěrečná zpráva potvrzuje informace uvedené výše, a to např. že v zájmovém území jsou hlavními zdroji podzemní vody jednak voda infiltrující z povrchových vodních toků, ale také podzemní voda přítékající z vnějších okrajů údolních niv (tzn. z terasových stupňů). Uvádí se rovněž, že při nízkých a průměrných vodních stavech drénuje řeka nivní sedimenty, při vysokých vodních stavech naopak povrchová voda infiltruje do okolních propustných sedimentů. Množství vody prosakující z vodního toku závisí především na vztahu hladiny podzemní a povrchové vody, na propustnosti dna a břehů říčního koryta a na propustnosti fluválních sedimentů. Na trvalost tohoto hlavního zdroje doplňování zásob podzemních vod mají velký vliv procesy kolmatace, které probíhají v březích a ve dně koryta. Dále se ve zprávě uvádí, že údolní niva je hydrogeologicky významným územím, kde se vytváří poměrně bohaté zásoby mělkých podzemních vod s mírně napjatou hladinou. Tyto informace uvádí shodně i předložené posudky a modelace, stejně jako posudek Koppové (2012) předložený v rámci procesu EIA. Rovněž shodná je informace, že v nadjezí dochází k břehové infiltraci. Zpráva poukazuje také na ovlivňování přirozeného režimu proudění podzemní vody v lokalitě záměru čerpáním podzemní vody v jímacích vrtech, stávajícími těžbami štěrkopísku, jezy a dalšími úpravami na toku.

Zpráva též zmiňuje, nicméně nijak podrobněji neřeší problematiku střetu zájmů těžebních a vodohospodářských. Uvádí, že jezera vzniklá po těžbě štěrkopísku mohou být využita jako zdroje pitné vody.

Zpráva se rovněž věnuje posouzení možných dopadů změn klimatu, projektuje 3 scénáře v horizontech let 2025, 2055 a 2085. Z modelu je patrné, že se předpokládá pokles srážek v letních měsících, po zbytek roku se předpokládá spíše růst. Teplota se uvažuje rostoucí o 1,5-3,5 °C. Z hlediska možných využití podzemních vod model ukazuje, že zejména v časově vzdálenějších časových úrovních se základní odtok od května až do listopadu zmenšuje. Je-li uvažován scénář, kdy v důsledku projevu klimatické změny dojde ke snížení infiltrace srážkových vod do podzemních o 20 %, prokazuje použitý model nízkou citlivost HGR 1651 (tj. Hydrogeologický rajón 1651 Kwartér Dolnomoravského úvalu, oblast lokalizace záměru) na tento vývoj. K významnějším poklesům hladiny podzemních vod by mohlo dojít pouze v okrajových částech rajonu, a naopak v širokém pásmu podél vodních toků je hladina podzemních vod těmito vodními toky stabilizována. Samotný pokles srážkové činnosti se zde tak nemusí nutně projevit významnými změnami ve stavech

hladiny podzemních vod ani ve vydatnostech stávajících vodárenských soustav. Rovněž z tohoto důvodu lze doporučit pro plánování scénářů budoucích potřeb vodárenského zásobování v souvislosti s probíhajícími klimatickými změnami, zaměřit rozvoj zdrojů pro vodárenské zásobování do HGR 1651.

Porovnáme-li informace uvedené ve Zprávě s informacemi dostupnými při posouzení záměru, dojdeme k závěru, že tento nový dokument, na nějž je poukazováno jako na nový poznatek, negeneruje nové, dosud neposouzené vlivy na životní prostředí. Posudek Koppové (2012), doložený k dokumentaci EIA řešil směry proudění podzemní vody, vlivy na její kvantitu i možné ovlivnění jímacích objektů. Budoucí vodohospodářské využití vzniklého jezera bylo rovněž řešeno. Ač se ve Zprávě uvádí, že klimatická změna nebude mít zřejmě velký vliv na stav podzemní vody v blízkosti velkých vodních toků v HGR 1651, VaK Hodonín zatím dle dostupných informací neprojevil zájem o využití jezera jako budoucího/záložního zdroje pitné vody, aby tak kompenzoval případné vlivy klimatické změny na vydatnost pramenů, jak je v textu doporučováno. Klimatická změna je podrobněji řešena výše v textu.

Krajský úřad se zaměřil rovněž na změnu kumulativních vlivů, které může mít záměr v důsledku kombinace vlastních vlivů s vlivy jiného záměru, realizovaného v blízkosti, resp. okolním záměrem, které by svou existencí mohly vyvolat dosud neposouzené kumulativní vlivy. V dokumentaci EIA se lze dočíst, že zpracovatelce dokumentace není známa možnost kumulace s jinými aktivitami v dotčeném území a že na základě předchozích procesů posuzování byly v rozptylové a hlukové studii řešeny kumulativní vlivy dopravy související s provozem pískovny v Boršicích. Pro potřeby výpočtů je uvažováno 38 nákladních vozidel/den (76 průjezdů) do pískovny Boršice. V aktuálně posuzovaných změnách prováděných v rámci těžby a rekultivace pískovny Boršice pracuje oznámení (poslední zveřejněno pod kódem ZLK1009) s intenzitou dopravy 106 nákladních aut za den, tj. 212 odjezdů a příjezdů, vše po silnici II/427 ve směru na Nedakonice a Bzenec, rozděleno rovnoměrně do obou směrů sever/jih v poměru 50/50. Je zřejmé, že intenzita dopravy na silnici II/427 bude do budoucna zvýšená v důsledku změny kapacity těžby a rozvoji dalších aktivit na pískovně v Boršicích, pro ni zpracovaná rozptylová studie konstatovala však konstatovala, že cit. „V důsledku provozu posuzovaného záměru „Rekultivace pískovny Boršice“ (hodnoceného jako kumulace činností ukládání odpadů + drcení odpadů + těžba štěrkopísků s max. celkovou kapacitou 950 000 t/rok nebude docházet k překračování platných imisních limitů. V hodnoceném území dochází k dlouhodobě vyšším průměrným ročním koncentracím benzo(a)pyrenu (80 % imisního limitu). Vzhledem k nízkým vypočteným koncentracím lze však konstatovat, že provoz hodnocených činností spojených s provozem záměru není z hlediska ročního imisního limitu benzo(a)pyrenu významný.“. Z uvedených informací lze usuzovat, že kumulace obou provozů nemůže vyvolat významné zvýšení hodnot imisního pozadí v dotčeném území. Dalším faktorem, který ovlivní imisní situaci v území, je současné budování dálnice R55, jejíž koridor vede souběžně se silnicí II/427 a převede tranzitní dopravu ze silnice II/427 na sebe. Její zprovoznění předpokládá ŘSD dle informací uvedených svých webových stránkách v roce 2024. Z dokumentace EIA zpracované pro úsek Staré Město – Moravský Písek, stavba 5508 (kód záměru MZP066) vyplývá, že cit. „Přesun tranzitní dopravy na úsek komunikace R 55 přestavovaný stavbou 5508, místo provozu veškeré dopravy pouze po stávající komunikaci II/427, bude znamenat snížení imisní zátěže, a tudíž bude mít kladný dopad na kvalitu ovzduší v posuzovaném území.“ Rovněž z dokumentace EIA pro úsek Moravský Písek – Rohatec (kód záměru MZP088) vyplývá, že cit. „Modelový výpočet prokazuje, že příspěvek imisních koncentrací hlavních škodlivin exhalovaných silničními motorovými vozidly dosahují pouze zlomků hodnot povolených koncentračních limitů stanovených pro jednotlivé hlavní škodliviny...“. Podobně je zpracovateli dokumentací hodnocena hluková situace, pouze v některých místech, kde by mohlo dojít vlivem dopravy na D55 k překračování hygienických limitů, je doporučena realizace protihlukových opatření. Na základě výše uvedených informací má krajský úřad za to, že v důsledku změny kapacity těžby v pískovně Boršice a uvedením do provozu dálnice D55 v předmětných úsecích nebudou generovány dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí v důsledku kumulace vlivů se záměrem těžby štěrkopísků v Uherském Ostrohu.

Krajský úřad vzal v úvahu odborné názory předložené jak žadatelem, tak odpůrci záměru. Zabýval se rovněž informacemi poskytnutými nezávislými organizacemi. Shledal, že ačkoliv se tyto v mnohém rozcházejí, spojují je společné okruhy a mnohdy také závěry.

Oznamovatel se v rámci posouzení vlivů zabýval zdrojem dotace podzemní vody v území, kdy se shoduje s odpůrci záměru, že zdrojem podzemní vody v území je z velké části voda infiltrující z povrchových vodních toků, zejména z toku Moravy. Rovněž je v dokumentaci EIA brána do úvahy drenážní funkce VT Nová Morava (v sušších obdobích), jak uvádí rovněž posudek Burdy (12/2020). Shoda nastává také u existence hydraulické spojitosti mezi hladinou podzemní a povrchové vody.

Náhled obou názorových stran se však rozchází u vlivů klimatické změny, která údajně nebyla brána při posouzení záměru v úvahu. K tomu krajský úřad na základě výše rozebraných faktů a předložených dokumentů uvádí, že klimatická změna probíhala již v době vydání stanoviska EIA, tedy zpracovatelka dokumentace ji při vyslovení svého hodnocení do úvahy vzala.

Rozpor byl rovněž zaznamenán u navržené hydraulické bariéry, která byla součástí podmínek 7 a 18 stanoviska EIA. Vzhledem k faktu, že hydraulická bariéra byla ve výstupu z procesu EIA zakotvena jako podmínka pro fázi přípravy záměru, bude tato předmětem závazného stanoviska k ověření změn (tzv. „coherence stamp“) podle § 9a odst. 7 zákona.

Závěr

Na základě výše uvedeného dospěl krajský úřad k závěru, že v předmětném území nedošlo k významným změnám, které by mohly generovat dosud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Rovněž z hlediska poznatků a metod posuzování lze konstatovat, že nedošlo k významným změnám, které by mohly generovat dosud neposouzené významné vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Krajský úřad tak prodlužuje platnost stanoviska EIA v souladu s § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V souladu s § 9a odst. 4 a článkem VIII bodem 3 zákona č. 465/2023 Sb. (přechodná ustanovení k zákonu) vydává krajský úřad prodloužení platnosti stanoviska EIA závazným stanoviskem, neboť se nejedná o případ vyjmenovaný v článku VIII bodu 3 zákona č. 465/2023 Sb.

Podmínky stanoviska EIA budou respektovány v následné projektové přípravě záměru a budou zahrnuty jako podmínky rozhodnutí v navazujících řízeních.

Krajský úřad se dle § 9a odst. 4 zákona v rámci prodloužení platnosti stanoviska zabýval změnami podmínek v dotčeném území a změnami poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. **Konkrétní změny záměru budou ověřeny v rámci navazujících řízení vedených k záměru (tzv. institut „coherence stamp“) postupem podle § 9a odst. 7 zákona.**

Poučení

Proti tomuto závaznému stanovisku není podání samostatného odvolání přípustné. V souladu s ustanovením § 149 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů je toto závazné stanovisko přezkoumatelné v rámci odvolání podaného proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, které bylo podmíněno tímto závazným stanoviskem.

Ing. Jana Káčerová

Vedoucí odboru

Rozdělovník:

Obdrží:

- České štěrkopísky spol. s r.o., Cukrovarská 34, 190 00 Praha 9–Čakovice
prostřednictvím právního zástupce Mgr. Tomáše Uherka, advokáta, advokátní kancelář STRÁNSKÝ
& PARTNEŘI, Jandova 8, 190 00 Praha 9

Na vědomí:

- Vodovody a kanalizací Hodonín, a. s., Purkyňova 2933/2, 695 11 Hodonín a dotčené územní
samosprávné celky
prostřednictvím právního zástupce Frank Bold Advokáti, s. r. o., Údolní 567/33, 602 00 Brno
- Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, Cejl 481/13, 602 00 Brno